

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg siger tak for svaret. Det har jo som konsekvens – det forstår jeg så jo også er det, hr. Lars Barfoed siger – at den uorganiserede arbejdsgiver skal have lov til at undergrave det lønsystem, det overenskomstsysteem, som vi har i dette land, som er baseret på, at der er organiserede arbejdsgivere, som kan overholde det.

Vil hr. Lars Barfoed med den konsekvens, han her lægger op til, sige, at det så må indebære, at jeg må lovfastsætte, hvad minimumslønningerne må være i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, for det, at man kan udkonkurrere hinanden arbejdsgivere indbyrdes, er, som jeg sagde før, en følge af markedsökonomien. Det har ikke noget som helst med det her forslag at gøre.

Det her forslag vil ikke føre til, at der lige pludselig er nogle bestemte arbejdsgivere, der kan udkonkurrere nogle andre. Det har hr. Ole Vagn Christensen jo også netop bekræftet i forbindelse med mit spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen tidligere, hvor hr. Ole Vagn Christensen netop fremførte, at der ville blive flere medlemmer af fagforeningerne, hvis det her forslag blev vedtaget. Så det ville styrke fagforeningerne at vedtage forslaget, så ville de få flere medlemmer, og på det grundlag ville der jo slet ikke være den konsekvens, som hr. Ole Vagn Christensen her nævner frygten for.

Kl. 13.25

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til hr. Lars Barfoed. Og så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

For at hr. Mogens Nørgård Pedersen ikke skal sidde alt for længe i spænding, vil jeg indlede med at sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Det kan vi ikke af den grund, at vi ser det lidt anderledes, end det tidligere har været fremme i debatten. Vi ser det faktisk som et indgreb mod den frihed, der er på arbejdsmarkedet til for den enkelte lønmodtager, den enkelte arbejdsgiver at indgå en aftale om, hvordan arbejdet skal organiseres på den enkelte arbejdsplads. Det er den frihed, man vil forhindre, fordi der ikke kan foretages det, som tidligere er blevet kaldt fagforeningstvang. En eksklusivbestemmelse beror på, at to parter er blevet enige om, at lønmodta-

gerne og arbejdsgiverne på den enkelte virksomhed i enighed har sagt, at de finder, at den bedste måde, deres arbejdsplads organiseres på, er ved at indgå en eksklusivbestemmelse.

Ofte har arbejdsgiverne interesse i det, fordi deres alternativ jo kunne være, at de melder sig ind i arbejdsgiverforeningen, og melder de sig ind i arbejdsgiverforeningen, bliver de tvunget til at følge overenskomsten. Så mister de deres frihed til selv at kreere arbejdspladsens måde at organisere sig på, for så skal de følge en gældende overenskomst.

Derfor er der nogle arbejdsgivere, der siger: Vi vil ikke tvinges ind i arbejdsgiverforeningen. Vi vil ikke tvinges til at følge deres regler. Vi vil have friheden til selv at kunne organisere os, selv at kunne tilrettelægge arbejdet på denne her arbejdsplads. Det vil vi gerne gøre i samarbejde med lønmodtagerne på virksomheden og for den sags skyld også med deres organisation. Og så tilrettelægger vi en arbejdsplads, hvor vi så kan blive enige om, at der er en eksklusivbestemmelse.

Det kan jeg simpelt hen ikke se at der er noget som helst forkert i. Jeg kunne forstå det, hvis det var lønmodtagerne, der kunne tvinge noget igennem, eller arbejdsgiverne, der kunne tvinge noget igennem, at man så kunne sige, at det ikke er rimeligt. Men når der er tale om et aftaleforhold, forstår jeg ikke, hvorfor problemet er så stort.

Jeg kunne forstå, hvis der var et ramaskrig i Folketinget over for de liberale erhverv, hvor en forudsætning for at kunne udøve erhvervet er, at man er tvunget medlem af en organisation.

Nu er det måske lidt forkert at kalde Venstre for et liberalt parti; der er jo en væsensforskel på at være liberal og være liberalist. Men det liberalistiske parti Venstre er fuldstændig tilfredse med, at der er tvang og folk bliver knaldet på deres levebrød. Hvis ikke de vil være medlem af en organisation som Advokatrådet, kan de ikke få lov at udøve deres erhverv.

En smed, som søger arbejde på en virksomhed, hvor lønmodtageren og arbejdsgiveren i fællesskab og i enighed har tilrettelagt arbejdet med en eksklusivbestemmelse, må vælge og sige: Jeg vil gerne have de goder i form af løn- og ansættelsesforhold, der er her, herunder også at man skal være medlem af Dansk Metalarbejderforbund.

Hvis det sidste er et stort problem, er der tusindvis af andre arbejdspladser, man kan søge. Den frihed er der jo. Det er der ikke for en advo-